

§ 3.

S profesory, kteří biskupovým nařízením učiněným ve shodě se státní správou, avšak nikoli proto, že vzdali se služby nebo že bylo jim odňato posláním k úřadu učitelckému, z úřadu toho vystoupili a jsou neschopni ke správě duchovní nebo k jinému církevnímu úřadu, budiž co se týče jejich zaopatření naloženo podle pravidel, která platí pro profesory při státních školách středních.

Ti profesori, kteří by, nedokonavše vpočítatelného služebního času deseti let, ke každé další církevní potřebě stali se nezpůsobilými, budiž co do svého výslužného pokládáni za rovný samostatným duchovním správcům podle zákonů ustanovení tou dobou platných.

Služební léta, která před nastoupením systemisovaného místa učitelckého při některém theologickém učilišti ztrávena byla v duchovní správě nebo v některém jiném církevním úřadě, budou při vyměřování výslužného čítána tím způsobem, že počítána budou za tři služební léta učitelcká čtyři služební léta takto ztrávená.

Přestoupí-li některý profesor do duchovní správy, pozbude sice nároku na výslužné podle předcházejících ustanovení, budou mu však při vyměřování výslužného podle pravidel pro samostatné správce duchovní čítána po každé tři služební léta v učitelckém úřadě ztrávená za čtyři léta správy duchovní.

Obdrží-li profesor, jsoucí ve výslužbě, s příjmy spojený úřad církevní, zanikne jeho nárok na výslužné.

Článek II.

Představení biskupských kněžských seminářů mají nárok na plat rovnající se zákonně stanovenému nejmenšímu příjmu (kongrué) duchovních správců, a to rektor, vicerektor a spirituál na plat duchovních správců samostatných, ostatní představení na plat kněží pomocných. Pro vyměření zákonných zvýšení řečeného nejmenšího příjmu podle doby služební vpočítatelná jest doba, jež ztrávena byla před počátkem účinnosti tohoto zákona nebo po něm v postavení představeného biskupského kněžského semináře nebo ve správě duchovní neb i v jiné veřejné církevní službě.

Článek III.

§ 1.

Náklad, jenž zákonem tímto vznikne, povinny jsou nejprve nésti fondy pro ty které účely zřízené a jiné církevní důchody k tomu věnované.

Zbytek nákladu takto nekrytý uhradí se z náboženského fondu.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. října 1919. Současně pozbývá platnosti zákon ze dne 26. ledna 1902, č. 25 ř. z., čl. II., § 7, zákona ze dne 24. února 1907, č. 55 ř. z., dále ministerské nařízení ze dne 31. března 1913, č. 57 ř. z., a veškerá ustanovení, jimiž upraveny byly posavadní požitky představených biskupských kněžských seminářů.

§ 3.

Provést tento zákon ukládá se ministru školství a národní osvěty a ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Sonntág v. r.

Habrman v. r.

Čís. 190.

Zákon ze dne 22. března 1920,

kterým se doplňuje a mění obecní řád města Olomouce.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Obecní řád města Olomouce (zákon ze dne 24. ledna 1866, čís. 6 z. z.) mění se tím způsobem, že ustanovení níže uvedená se v dosavadním znění ruší a mají budoucně zníti takto:

§ 6.

Za dobrovolné přičtení do svazku domovského má se do obecní pokladny zaplatiti přijímací poplatek 2000 Kč, z čehož polovice připadne chudinskému fondu obecnímu a polovice jiným veřejně dobročinným účelům, které určí obecní zastupitelstvo; toto může z příčin zvláštního zřetele hodných prominouti poplatek tento zcela nebo z části.

§ 59.

Městská rada skládá se ze starosty, 2 náměstků starostových a 17 členů městské rady. Jest jí přidán přiměřený počet stálých referentů (magistrátních radů) a potřebné síly pomocné.

§ 66.

Přenesenou působnost obecní vykonává za předsednictví starosty sbor složený z obou náměstků a těch magistrátních úředníků, kteří vyhovují ustanovením §u 61 statutu.

§ 68, odst. 2.—4.

Městské zastupitelstvo jmenuje magistrátní rady a představené obecních úřadů, ústavů a podniků podle tera, navrženého městskou radou, nejsouc návrhem tímto vázáno. Dává úředníky, zmíněné ve větě předcházející, do výslužby dočasné nebo trvalé, propouští je ze služby a povoluje požitky jejich pozůstalým.

Povoluje všeliké odchylky od pravidelného postupu a od pravidelných požitků.

Povoluje remunerace, převyšují-li v jednom kalendářním roce šestinu pravidelných ročních příjmů, a zálohy na služné, převyšují-li polovinu pravidelných ročních příjmů toho kterého úředníka.

§ 72, odst. 1. a 4.

(Ve znění upraveném zákonem ze dne 24. ledna 1883, č. 24 z. z.)

Městské zastupitelstvo jest příslušné nabývatí nemovitostí a práv jim na roveň postavených, převyšuje-li jejich hodnota 5000 Kč, uzavíratí smlouvy, převyšuje-li smluvená úplata 10.000 Kč ročně nebo smluvená doba tři léta, a zcizovatí statek a jmění obecní, převyšuje-li hodnota 5000 Kč. Má-li se zciziti kmenové jmění nebo statek obecní v ceně převyšující 50.000 Kč, jest zapotřebí přivolení dohlédacího úřadu.

§ 76, odst. 1.

(Ve znění upraveném zákonem ze dne 24. ledna 1883, č. 24 z. z.)

Městské zastupitelstvo jest příslušné uzavíratí půjčky, zastavovatí obecní majetek, a zavazovatí obec rukojemstvím, převyšuje-li hodnota nebo závazek 5000 Kč nebo smluvená doba tři léta.

§ 78.

Městské zastupitelstvo rozhoduje o výdajích, neuhrazených rozpočtem a finanční komisí doporučených, které převyšují 5000 Kč.

§ 80.

Městskému zastupitelstvu vyhrazeno jest dobrovolné přijímání do svazku domovského.

§ 83.

Aby městské zastupitelstvo mohlo se platně usnášeti, jest potřeba, aby přítomno bylo alespoň 30 členů, pokud tento řád neustanovuje jinak.

§ 102.

K platnému usnášení se městské rady jest zapotřebí přítomnosti starosty nebo jeho náměstka a alespoň desíti členů městské rady.

Článek II.

Za § 79 vsune se nový

§ 79 a).

Městské zastupitelstvo vykonává práva patronátní a presentační, příslušející obci, a rozhoduje o udílení nadací, není-li podle ustanovení nadačních vzneseno na jiný orgán obecní.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provede jej ministr vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy a jako ministr vnitra.

Čís. 191.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 30. března 1920,**

jmž se zrušují nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., a ze dne 10. června 1919, č. 310 Sb. z. a n., o soupisu zásob zboží pro ošacení obyvatelstva,

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uherského zák. čl. LXIII. z r. 1912 a L. z r. 1914 nařizuje se:

§ 1.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., a ze dne 10. června 1919, č. 310 Sb. z. a n., o soupisu zásob zboží pro ošacení obyvatelstva, se zrušují.

§ 2.

Ceny ustanovené ministerstvem pro zásobování lidu na základě § 5 nařízení ze dne 27. května 1919, č. 267 Sb. z. a n., zůstávají v platnosti.

§ 3.

Cenovému oddělení ministerstva pro zásobování lidu náleží, by v případě potřeby stanovilo nejvyšší, směrné, přiměřené, prodejní ceny, neb kalkulační zásady všeobecné platnosti pro zboží sloužící k ošacení obyvatelstva.

Ceny a kalkulační zásady takto stanovené nabývají právní závaznosti vyhlášením v úředním listě „Československá Republika“.

§ 4.

Ti, kdož obchodují neb zpracují předměty pro ošacení obyvatelstva (suroviny, tovary, polo-